

403., 409., 415., 421., 433., 439., 445., 450., 455., 461., 466. V katerih drugih letnikih „Slovenskega Prijatelja“ so še druge Jirske pridige, ne vem, ker jih nisem preiskoval. Lahko bi se reklo, da je „Slovenski Prijatelj“ iz leta 1872. poslovenjeni Jirske.

Rajni Štrukelj je bil dosti nejevoljen, ker ni bilo nikjer povedano v „Prijatelju“, da so pridige preložene iz češčine, in — kdo da jih je preložil.

Pokojni Jaroslav je poslovenil iz nemščine tudi Fesslerjevo Cerkvene zgodovino za šolo. Dve leti jo je slovenil, ali kakor je sam rekel: dve zimi. Upal je, da se njegov prevod sprejme v gimnazije na Slovenskem, kjer so dijaki rabili nemški izvirnik. Upal je, da „Družba sv. Mohorja“ sprejme prevod za svoje ude. Pa kar je Družba začela izdajati cerkveno zgodovino, ki jo je spisal dr. Križanič! In kaj je sedaj storil naš ljubi Jaroslav? Najnujnejše njegovo opravilo je bilo, da je uničil slovenski prevod Fesslerjeve cerkvene zgodovine. Dveletni trud je izginil brez sledú.

Pokojni Štrukelj je poslovenil iz poljščine veliko povest „Wernyhora“, ki jo je spisal Czajkowski. Poslal je prevod „Slovenski Matici“. To je bilo ravno takrat, ko odbor Slov. Matice še sam ni vedel, kakšne knjige bi dajal na svetlo: ali šolske ali nešolske, ali učene razprave ali romane. Matice odbor se je naposled zjedini v tem, da se prevod ne sprejme in da se pošlje nazaj prelagatelju. (O tem, kar sem tu povedal, bi morda še lahko pričal kak odbornik iz tedanjih časov, ali kako pismo Jaroslavovo do odbora.) In kaj je sedaj storil Štrukelj? Prevod je uničil; ne vem, ali ga je sežgal ali raztrgal. Ker je povest Wernyhora precej velika, bil je najbrže zopet uničen trud dveh let.

Če se ne motim, rekel mi je tudi, da je uničil tudi svoje izvirne pridige. *Fr. Marešič.*

Naše slike.

Slika na str. 232 in 233 nam kaže dva izmed najlepših in zgodovinsko imenitnih predmetov večnega mesta. Pod seboj gledamo t. i. „Angelski most“ (ponte S. Angelo). Ta most je sezidal rimski cesar Hadrijan l. 136., imenoval se je po njem „Pons Aelius“; v srednjem veku se je zval „Pons S. Petri“. L. 1668. so postavili ob obeh robih desetero Berninijevih angelov, držočih orodje Kristusovega trpljenja. Na sprednjem koncu sta veličastni sohi sv. Petra (nar. Paolo Romano 1459.) in Pavla (nar. Lorenzetti 1530). Ob prvem sv. letu l. 1300. so — kakor omenja Dante — hodili ljudje v velikanskih množicah čez most tako, da so na jedni strani šli sem, na drugi tje, in tako ni bilo nikakega nereda. Kako je letos, bodo videli naši romarji. — Nad mostom se dviga „Angelski grad“, Castel S. Angelo. To je velikanska okrogla stavba. Sezidal jo je cesar Hadrijan sebi za grobišče ali mavzolej l. 136. Pozneje so rabili stavbo

za trdnjavo in sicer z uspehom, ker tudi ljuti napadi niso mogli porušiti orjaškega zidovja. „Angelski grad“ se imenuje po angelovi sohi, ki se dviga nad pročeljem. Sporočilo pravi, da se je l. 590. ob grozni kugi, ko je papež Gregor V. dokončal procesijo, prikazal vrh grada angel in vtaknil meč v nožnico v znamenje, da poneha morija. Podoba angela, ki se vidi na naši sliki, predstavlja sv. Mihaela. Grad je bil po navadi državna jetnišnica.

Slovensko gledališče.

Dné 22. svečana se je pela Mascagnijeva opera: „Cavalleria rusticana.“

Dné 24. svečana se je pel Gounodov „Faust“.

Dné 27. svečana se je igral „Vrban Debeluhar“.

Dné 8. sušca se je igral „Parizki potepuh“, francosko spisala Bayard in Vanderburd, predelal Dankl.

Dné 10. sušca se je zopet pel Straussov „Netopir“.

Dné 15. sušca se je igrala Cankarjeva izvirna drama „Jakob Ruda“ kot novost.

Dné 24. sušca se je igrala narodna igra „Čarovnica pri jezeru“. Po Franu Nisslu poslovenil Anton Trstenjak.

Dné 1. mal. travna je bila zadnja popoldanska predstava v tej sezoni. Igral se je „Parizki potepuh“. — Ta dan zvečer se je kot izredna predstava igrala Görlitzova slika iz dunajskega življenja: „Trije pari čevljev.“

Ker se je letošnja gledališka sezona sklenila, zato podamo tu še pregled vsega, kar se je v tej sezoni igralo.

V minuli gledališki sezoni je priredilo „Dramatično društvo v Ljubljani“ 79 predstav, in sicer 43 dramskih (med temi štirikrat opereto „Netopir“), 27 opernih in devet mešanih. — Dramske novosti so bile: „Vaški podobar“ — „Potovanje gospoda Fajdige“ — „Sama med seboj“ — „Logarjevi“ — „Turazer“ — „Strahovi“ — „Hamlet“ (igrane po dvakrat) — „Izmajlov“ — „Pri puščavniku“ — „Jakob Ruda“ (po jedenkrat) — „Kmet milijonar“ (trikrat) — „Netopir“ (štirikrat) in „Od stopnje do stopnje“ (petkrat). Dramskih novostij je bilo torej trinajst. — Operne novosti so pa bile tri: „Glumači“ (petkrat), — „Dalibor“ (petkrat) in „Večni mornar“ (štirikrat). Med dramami sta se igrali največkrat, t. j. po petkrat, izvirna narodna igra „Rokovnjači“ in „Od stopnje do stopnje“, med operami pa „Prodana nevesta“ (šestkrat). — Lansko sezono pa je bilo 16 dramskih in tri operne novosti. Izvirnih dram se je vpriporilo letos dvoje, lani pet izvirnih dram in ena izvirna opera. Gostovanj je bilo lani sedem, letos pet.